

OP DOORTOCHT

Hoopvol leven

Een mens leeft niet alleen, en dat is zeker voor christenen het geval. Daar staat het leven en de inspiratie van Jezus borg voor. Het leven van Jezus stond altijd in het teken van verbondenheid. Hij zocht de verbinding met God en met elke mens en zo wilde Hij ook elke mens verbinden met God en met elkaar.

In de tijd van Jezus was het beeld dat de mens van God had nogal verduisterd. God dienen had te maken met het naleven van regels, en zo was het beeld van de liefhebbende God naar de achtergrond geraakt. Overigens lijkt dat elke tijd opnieuw te gebeuren. Jezus zag het als zijn opdracht om het beeld van God te herstellen. Hij liet zien dat God op zoek is naar de mens, dat Hij geen zwaar juk oplegt, maar bevrijdend aanwezig is, dat barmhartigheid en liefde voorgaan op naleving van bepaalde regels: de sabbat is er voor de mens en niet de mens voor de sabbat.

Met betrekking tot de onderlinge verbondenheid van de mensen gaf Jezus het voorbeeld door niet te oordelen, door klaar te staan met vergeving, niemand uit te sluiten, en zelfs op zoek te gaan naar mensen die bui-

ten de maatschappij stonden. Helemaal in de navolging van Christus had Franciscus hetzelfde voor ogen. En zo hebben Jezus en later Franciscus en vele anderen, geïnspireerd door dezelfde Geest, mensen hoop gegeven. Hoop, want we leven naar God toe en iedereen is daartoe uitgenodigd.

Paus Franciscus vertelde tijdens een audiëntie op 4 oktober dat onze hoop gebaseerd is op de verrijzenis van Christus: "De verrijzenis van Jezus heeft de geest en het hart van Zijn leerlingen diep getroffen. En Jezus is teruggekeerd naar Zijn Vader omdat Hij wil dat elke mens deelgenoot van Zijn verrijzenis zou zijn. Met Pinksteren hebben de leerlingen dat ervaren door de werking van de Heilige Geest. En daaruit is ook hun zending ontstaan, en de zending van elke christen: leerling te zijn. Niet door alleen maar formules te kunnen herhalen die zij van buiten geleerd hebben; Jezus wil getuigen; mensen die

de hoop verkondigen door hun manier van anderen te ontmoeten, glimlachen, liefhebben. Vooral liefhebben, want de kracht van de verrijzenis maakt christenen bekwaam om zelfs lief te hebben wanneer de liefde al haar redenen van bestaan verloren lijkt te hebben.”

En paus Franciscus gaat nog verder: “Het is alsof gelovige mensen een stukje hemel meer boven hun hoofd hebben, vergezeld van een aanwezigheid. Een ware christen is ervan overtuigd dat alle kwaad door liefde overwonnen kan worden. Soms zullen leerlingen de hoop die Jezus

geeft, duur betalen. Maar martelaren tonen dat onrechtvaardigheid niet het laatste woord heeft. Wie Christus aan zijn zijde heeft, vreest niets meer, zelfs de angst voor de dood is overwonnen.”

Het zijn uitdagende woorden, misschien niet altijd ervaarbaar, maar als de dagen donkerder worden, het leven moeizamer, de problemen groter, dan mogen we altijd beseffen dat we leven in een groter verband. De Adventstijd is een tijd van hoop en verlangen, hoopvol uitzien naar de komst van het Kind. Een goede tijd om met meer aandacht te leven; om zo te leven dat we verkondigers van de hoop zijn in navolging van dat Kind.

Vrede en alle goeds,
Wim Pot ofm